HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a treia)

21 noiembrie 2012 *

„Pescuit — Măsuri de conservare a resurselor piscicole — Articolul 105 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 — Deduceri din cotele aferente unui anumit an din cauza depășirii cotelor aferente anilor precedenți — Aplicarea în timp — Securitate juridică — Interpretare care garantează respectarea dreptului primar — Principiul legalității pedepselor — Neretroactivitate”

În cauza T-76/11,

Regatul Spaniei, reprezentat de N. Díaz Abad, abogado del Estado,

reclamant,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de F. Jimeno Fernández și de D. Nardi, în calitate de agenți,

pârâtă,

având ca obiect o cerere de anulare a Regulamentului (UE) nr. 1004/2010 al Comisiei din 8 noiembrie 2010 privind operarea de deduceri din anumite cote de pescuit pentru 2010 din cauza depășirii cotelor de pescuit în anul precedent (JO L 291, p. 31),

TRIBUNALUL (Camera a treia),

compus din domnul O. Czúcz (raportor), președinte, doamna I. Labucka și domnul D. Gratsias, judecători,

grefier: domnul J. Palacio González, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 23 aprilie 2012,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin prezenta acțiune, Regatul Spaniei solicită anularea Regulamentului (UE) nr. 1004/2010 al Comisiei din 8 noiembrie 2010 privind operarea de deduceri din anumite cote de pescuit pentru 2010 din cauza depășirii cotelor de pescuit în anul precedent (JO L 291, p. 31, denumit în continuare „regulamentul atacat”).

* Limba de procedură: spaniola.

Cadrul juridic

2 Articolul 23 din Regulamentul (CEE) nr. 2847/93 al Consiliului din 12 octombrie 1993 de instituire a unui sistem de control aplicabil politicii comune din domeniul pescuitului (JO L 261, p. 1, Ediție specială, 04/vol. 2, p. 109) are următorul cuprins:

„(1) În cazul în care Comisia a constatat că un stat membru și-a depășit cota, alocația sau partea pentru o rezervă sau un grup de rezerve, [aceasta] efectuează deduceri din cota, alocația sau partea anuală de care dispune statul membru care și-a depășit cota. Aceste deduceri sunt stabilite conform procedurii prevăzute la articolul 36.

(2) Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, adoptă regulile de deducere conform obiectivelor și strategiilor de gestionare descrise la articolul 8 din Regulamentul (CEE) nr. 3760/92 și ține cont în special de următorii parametri:

— importanța depășirii;

— eventualele depășiri pentru aceeași rezervă în cursul anului precedent;

— starea biologică a resurselor afectate.”

3 Articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 847/96 al Consiliului din 6 mai 1996 privind introducerea unor condiții suplimentare pentru gestionarea interanuală a totalurilor admise de captură (TAC) și a cotelor de pescuit (JO L 115, p. 3, Ediție specială, 04/vol. 3, p. 78) prevede:

„(1) Cu excepția rezervelor piscicole prevăzute la alineatul (2), toate produsele debarcate care depășesc cantitățile legale debarcate se scad din cotele alocate aceleiași rezerve piscicole pentru anul următor.

(2) În cazul rezervelor piscicole prevăzute la a treia liniuță a articolului 2, pescuitul în exces duce la scăderea cantității în exces din cota de pescuit aferentă anului viitor, conform următorului tabel:

Cantitatea de produse de pescuit care depășește cantitatea legală debarcată	Cantitatea dedusă
Primele 10 %	Cantitatea pescuită în exces × 1,00
Următoarele 10 %-20 % din total	Cantitatea pescuită în exces × 1,10
Următoarele 20 %-40 % din total	Cantitatea pescuită în exces × 1,20
Orice cantitate în exces mai mare de 40 %	Cantitatea pescuită în exces × 1,40

Cu toate acestea, se aplică o deducere egală cu cantitatea pescuită în exces × 1,00 în toate cazurile de pescuit relative la cantitățile legale debarcate egale sau mai mici de 100 de tone.

Un procent suplimentar de 3 % din cantitatea pescuită în exces se scade pentru fiecare an consecutiv în care cantitățile legale debarcate sunt depășite cu mai mult de 10 %.”

4 Articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului (JO L 358, p. 59, Ediție specială, 04/vol. 6, p. 237) este formulat după cum urmează:

„Atunci când Comisia a stabilit că un stat membru a depășit posibilitățile de pescuit ce i-au fost alocate, Comisia operează deduceri din viitoarele posibilități de pescuit ale statului membru respectiv.”

5 Articolul 105 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor nr. 847/96, nr. 2371/2002, (CE) nr. 811/2004, (CE) nr. 768/2005, (CE) nr. 2115/2005, (CE) nr. 2166/2005, (CE) nr. 388/2006, (CE) nr. 509/2007, (CE) nr. 676/2007, (CE) nr. 1098/2007, (CE) nr. 1300/2008, (CE) nr. 1342/2008 și de abrogare a Regulamentelor nr. 2847/93, (CE) nr. 1627/94 și (CE) nr. 1966/2006 (JO L 343, p. 1), prevede următoarele:

„(1) Atunci când Comisia a stabilit că un stat membru a depășit cotele care i-au fost alocate, Comisia operează deduceri din viitoarele cote ale statului membru respectiv.

(2) În cazul depășirii unei cote, alocații sau părți pentru un stoc sau un grup de stocuri disponibile pentru un stat membru pentru un anumit an, Comisia efectuează, în următorul an sau în următorii ani, deduceri din cota, alocația sau partea anuală de care dispune statul membru care și-a depășit cota prin aplicarea unui factor de multiplicare în conformitate cu următorul tabel:

Gradul de depășire față de debarcările permise	Factorul de multiplicare
Până la 5 %	Depășire × 1,0
Peste 5 % până la 10 %	Depășire × 1,1
Peste 10 % până la 20 %	Depășire × 1,2
Peste 20 % până la 40 %	Depășire × 1,4
Peste 40 % până la 50 %	Depășire × 1,8
Orice depășire suplimentară mai mare de 50 %	Depășire × 2,0

Cu toate acestea, se aplică o deducere egală cu cantitatea pescuită în exces × 1,00 în toate cazurile de depășire referitoare la cantitățile debarcate legal, egale sau mai mici de 100 de tone.

(3) Pe lângă factorii de multiplicare menționați la alineatul (2), se aplică un factor de multiplicare de 1,5 dacă:

(a) un stat membru și-a depășit în mod repetat cota, alocația sau partea dintr-un stoc sau grup de stocuri în ultimii doi ani și aceste depășiri au făcut obiectul deducerilor, astfel cum se menționează la alineatul (2);

(b) consultanța științifică, tehnică și economică disponibilă și, în special, rapoartele elaborate de CSTEP au stabilit că depășirea constituie o amenințate serioasă la adresa conservării stocurilor în cauză; sau

(c) stocul face obiectul unui plan multianual.

(4) În cazul depășirii unei cote, alocări sau părți pentru un stoc sau un grup de stocuri disponibile unui stat membru în anii anteriori, Comisia, în urma consultării statului membru vizat, poate deduce cotele în conformitate cu procedura menționată la articolul 119 din viitoarele cote ale statului membru respectiv pentru a ține seama de nivelul de pescuit excesiv.

(5) Dacă o deducere conformă cu alineatele (1) și (2) nu poate fi aplicată cotei, alocației sau părții dintr-un stoc sau grup de stocuri care a fost depășită ca atare deoarece cota, alocația sau partea respectivă dintr-un stoc sau grup de stocuri nu există sau nu este disponibilă în mod suficient pentru statul membru vizat, Comisia, după consultarea statului membru vizat, poate deduce în anul următor

sau în anii următori cotele pentru alte stocuri sau grupuri de stocuri disponibile pentru statul membru vizat în aceeași zonă geografică sau care au aceeași valoare comercială, în conformitate cu alineatul (1).

(6) Normele detaliate de aplicare a prezentului articol, în special pentru determinarea cantităților vizate, pot fi adoptate conform procedurii menționate la articolul 119."

6 Conform articolului 124, Regulamentul nr. 1224/2009 se aplică de la 1 ianuarie 2010.

Istoricul cauzei

7 Regulamentul atacat face parte dintr-o serie de regulamente de aplicare ale Comisiei Europene prin intermediul cărora aceasta a operat deduceri din cotele de pescuit aferente unui anumit an, din cauza depășirilor de cote survenite anterior. Aceste regulamente pot fi grupate în patru categorii.

8 În anii 2002 și 2003, Comisia a adoptat Regulamentul (CE) nr. 2000/2002 din 8 noiembrie 2002 de adaptare a unor cote de pescuit pentru 2002 în conformitate cu Regulamentul nr. 847/96 (JO L 308, p. 13) și Regulamentul (CE) nr. 728/2003 din 25 aprilie 2003 de adaptare a unor cote de pescuit pentru 2003 în conformitate cu Regulamentul nr. 847/96 (JO L 105, p. 3). În aceste regulamente, care sunt întemeiate pe Regulamentele nr. 2847/93 și nr. 847/96, Comisia a operat deduceri din cotele aferente unui anumit an, din cauza depășirilor de cote survenite în anul anterior.

9 În perioada 2004-2008, Comisia a adoptat Regulamentul (CE) nr. 762/2004 din 23 aprilie 2004 de adaptare a unor cote de pescuit pentru anul 2004 în aplicarea Regulamentului nr. 847/96 (JO L 120, p. 8), Regulamentul (CE) nr. 776/2005 din 19 mai 2005 de adaptare a unor cote de pescuit pentru 2005 în conformitate cu Regulamentul nr. 847/96 (JO L 130, p. 7), Regulamentul (CE) nr. 742/2006 din 17 mai 2006 de adaptare a unor cote de pescuit pentru 2006 în conformitate cu Regulamentul nr. 847/96 (JO L 130, p. 7), Regulamentul (CE) nr. 609/2007 din 1 iunie 2007 de modificare a anumitor cote de pescuit pentru 2007 în conformitate cu Regulamentul nr. 847/96 (JO L 141, p. 33) și Regulamentul (CE) nr. 541/2008 din 16 iunie 2008 de adaptare a anumitor cote de pescuit pentru 2008 în conformitate cu Regulamentul nr. 847/96 (JO L 157, p. 23). În aceste regulamente, care sunt întemeiate pe Regulamentele nr. 2371/2002 și nr. 847/96, Comisia a operat deduceri din cotele aferente unui anumit an, din cauza depășirilor de cote survenite în anul anterior. Din anexele la aceste regulamente rezultă că, în anumite cazuri, Comisia nu a putut să opereze deduceri în măsura justificată de depășiri, întrucât volumul acestor deduceri ar fi depășit volumul cotelor aferente anului respectiv. În aceste cazuri, Comisia s-a limitat numai să reducă la zero cotele respective pentru anul în cauză, fără să reporteze totuși soldul rămas în anul următor.

10 Întrucât a crescut numărul de cazuri în care Comisia nu a putut să opereze deducerile în măsura justificată de depășirile cotelor aferente anului precedent, aceasta și-a modificat abordarea în Regulamentul (CE) nr. 649/2009 din 23 iulie 2009 de adaptare a anumitor cote de pescuit pentru 2009 în contextul gestionării interanuale a cotelor de pescuit (JO L 192, p. 14). Regulamentul menționat este întemeiat pe Regulamentele nr. 2371/2002 și nr. 847/96, la fel ca regulamentele adoptate în perioada 2004-2008. Or, în considerentul (9) al Regulamentului nr. 649/2009, Comisia a reținut că era necesar să se garanteze că volumul integral al deducerilor justificate de depășiri ale cotelor aferente anului 2008 este dedus din cote și că deducerile care nu puteau fi luate în considerare pentru anul 2009 trebuiau deduse din cotele aferente anului 2010 și, după caz, din cotele aferente anilor următori. Pe de altă parte, aceasta a indicat diferența dintre volumul deducerilor justificate de depășiri survenite în anul 2008, pe de o parte, și volumul cotelor aferente anului 2009, pe de altă parte, într-o coloană intitulată „Cantitate rămasă" cuprinsă într-un tabel inclus în anexa II la acest regulament.

11 În sfârșit, în cursul anului 2010, Comisia a adoptat regulamentul atacat, care a fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* la 9 noiembrie 2010. Acest regulament este întemeiat pe articolul 105 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1224/2009.

12 Considerentele (5) și (8) ale regulamentului atacat sunt formulate după cum urmează:

„(5) Prin Regulamentul […] nr. 649/2009 […] s-au operat deduceri din cotele de pescuit pentru 2009 din cauza depășirii cotelor de pescuit în 2008. Cu toate acestea, pentru anumite state membre, deducerile care trebuiau aplicate au fost mai mari decât cotele lor respective pentru 2009, astfel că nu au putut fi aplicate integral în anul respectiv. Pentru a se garanta că și în astfel de cazuri se deduce cantitatea totală, cantitățile rămase trebuie luate în considerare la stabilirea deducerilor din cotele pe 2010.

[…]

(8) Totuși, având în vedere că deducerile care trebuie operate vizează depășirile cotelor de pescuit care au avut loc în 2009, așadar, la o dată la care Regulamentul […] nr. 1224/2009 nu era încă aplicabil, din rațiuni de predictibilitate juridică, este oportun să se opereze deduceri care nu depășesc deducerile care ar fi rezultat din aplicarea normelor în vigoare la data respectivă, respectiv normele stabilite la articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul […] nr. 847/96 privind introducerea unor condiții suplimentare pentru gestionarea interanuală a totalurilor admise de captură (TAC) și a cotelor de pescuit."

13 Articolul 1 alineatul (1) din regulamentul atacat prevede:

„Cotele de pescuit stabilite prin Regulamentele (CE) nr. 1226/2009, (CE) nr. 1287/2009, (CE) nr. 1359/2008 și (UE) nr. 53/2010 se reduc în conformitate cu anexa."

14 Anexa la regulamentul atacat cuprinde o coloană intitulată „Deduceri restante din 2009 (R.649/09)", în care sunt reluate anumite volume indicate în coloana intitulată „Cantitate rămasă" din anexa II la Regulamentul nr. 649/2009.

15 Pe de altă parte, la fel ca Regulamentul nr. 649/2009, anexa la regulamentul atacat cuprinde ea însăși o coloană intitulată „Sold", care indică deducerile pe care Comisia nu a putut să le opereze, întrucât volumul deducerilor era mai mare decât volumul cotelor alocate aferente anului 2010.

Procedura și concluziile părților

16 Prin cererea introductivă înregistrată la 2 februarie 2010 la grefa Tribunalului, Regatul Spaniei a formulat o acțiune în anulare împotriva regulamentului atacat, în temeiul articolului 263 TFUE.

17 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a treia) a decis, pe de o parte, să deschidă procedura orală și, pe de altă parte, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii în sensul articolului 64 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, să invite Comisia să răspundă la întrebări. Comisia a dat curs acestei cereri în termenul stabilit.

18 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 23 aprilie 2012.

19 Regatul Spaniei solicită Tribunalului:

— anularea regulamentului atacat;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

20 Comisia solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii ca neîntemeiată;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

21 Prin regulamentul atacat, Comisia a operat deduceri din anumite cote de pescuit ale statelor membre pentru 2010. Aceasta a întemeiat regulamentul menționat pe articolul 105 din Regulamentul nr. 1224/2009, care se aplică de la 1 ianuarie 2010. Dispoziția respectivă prevede că, atunci când Comisia a stabilit că un stat membru a depășit cotele de pescuit care i-au fost atribuite pentru un anumit an, aceasta operează deduceri din cotele de pescuit viitoare ale statului membru menționat. Prin urmare, dispoziția îi permite să opereze deduceri nu numai asupra cotelor alocate pentru anul următor depășirii, ci și asupra cotelor aferente anilor ulteriori. În consecință, într-un regulament care operează deduceri din cotele aferente unui anumit an, Comisia poate să opereze deduceri nu numai din cauza depășirilor de cote survenite în anul precedent, dar și din cauza depășirilor de cote survenite în anii anteriori, în măsura în care pentru acestea din urmă nu au fost operate încă deducerile corespunzătoare.

22 Acțiunea în anulare a Regatului Spaniei este întemeiată pe patru motive. Prin intermediul primului motiv, se susține că articolul 105 din Regulamentul nr. 1224/2009, pe care Comisia a întemeiat regulamentul atacat, nu era aplicabil *ratione temporis*. Prin intermediul celui de al doilea și al celui de al treilea motiv, Regatul Spaniei reproșează Comisiei că a încălcat principiul legalității pedepselor, principiul securității juridice și principiul neretroactivității dispozițiilor represive mai puțin favorabile, întrucât a operat deduceri din cotele pentru 2010 nu numai din cauza depășirilor de cote pentru 2009, ci și pentru 2008, în timp ce reglementarea anterioară articolului 105 din Regulamentul nr. 1224/2009 nu ar fi permis să se opereze deduceri decât în privința depășirilor de cote pentru 2009. Prin intermediul celui de al patrulea motiv, Regatul Spaniei susține că Comisia nu poate alege reglementarea aplicabilă în funcție de momentul la care aceasta decide să înceapă examinarea unui comportament.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe inaplicabilitatea ratione temporis *a articolului 105 din Regulamentul nr. 1224/2009*

23 Regatul Spaniei reproșează Comisiei că a întemeiat regulamentul atacat pe articolul 105 din Regulamentul nr. 1224/2009. Regulamentul atacat ar opera deduceri din anumite cote din cauza unor depășiri de cote survenite anterior anului 2010. În consecință, acesta nu ar putea fi întemeiat pe articolul 105 din Regulamentul nr. 1224/2009, care se aplică de la 1 ianuarie 2010.

24 În acest context, trebuie să se rețină, cu titlu introductiv, că Regulamentul nr. 1224/2009 nu conține norme specifice privind aplicarea în timp a articolului 105 din acesta.

25 Prin urmare, este necesar să se aplice regulile generale privind aplicarea normelor în timp care disting, pe de o parte, normele de procedură și, pe de altă parte, normele de fond [Hotărârea Curții din 12 noiembrie 1981, Meridionale Industria Salumi și alții, 212/80-217/80, Rec., p. 2735, punctul 9, Hotărârea din 6 iulie 1993, CT Control (Rotterdam) și JCT Benelux/Comisia, C-121/91 și C-122/91, Rec., p. I-3873, punctul 22, și Hotărârea din 9 martie 2006, Beemsterboer Coldstore Services, C-293/04, Rec., p. I-2263, punctele 19-21]. Articolul 105 din Regulamentul nr. 1224/2009 determină regimul de deduceri asupra cotelor și, prin urmare, constituie o normă de fond.

26 Cu privire la normele de fond, rezultă dintr-o jurisprudență constantă că, în principiu, în vederea garantării respectării principiului securității juridice și al protecției încrederii legitime, acestea trebuie interpretate în sensul că nu au în vedere decât situații ulterioare intrării lor în vigoare. Totuși, în măsura în care rezultă în mod clar din formularea, din finalitatea sau din economia acestora că au în vedere de asemenea situații existente anterior intrării lor în vigoare, normele de fond pot fi aplicate și unor situații existente anterior intrării lor în vigoare (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 15 iulie 1993, GruSa Fleisch, C-34/92, Rec., p. I-4147, punctul 22, și Hotărârea Beemsterboer Coldstore Services, punctul 25 de mai sus, punctul 21).

27 Prin urmare, trebuie să se examineze dacă rezultă din economia Regulamentului nr. 1224/2009 și din obiectivele pe care le urmărește acesta că articolul 105 trebuie să constituie temeiul juridic pentru regulamentul atacat, cu toate că acest din urmă regulament operează deduceri din anumite cote aferente pentru anul 2010 din cauza depășirilor de cote survenite înainte de aplicarea în timp a acestui articol, la 1 ianuarie 2010.

28 În acest context, trebuie reținut, mai întâi, că, în temeiul reglementării aplicabile, Comisia nu era în măsură să opereze deduceri din cotele aferente pentru 2010 anterior datei de 15 ianuarie 2010.

29 Pe de o parte, cotele alocate pentru anul 2010 au fost atribuite prin Regulamentul (UE) nr. 53/2010 al Consiliului din 14 ianuarie 2010 de stabilire, pentru 2010, a posibilităților de pescuit pentru anumite resurse halieutice și grupe de resurse halieutice aplicabile în apele UE și, pentru navele din UE, în ape în care sunt necesare limitări ale capturilor și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1359/2008, (CE) nr. 754/2009, (CE) nr. 1226/2009 și (CE) nr. 1287/2009 (JO L 21, p. 1, rectificare în JO L 24, p. 14).

30 Pe de altă parte, Comisia nu a dispus de toate datele privind pescuitul aferente anului 2009 decât începând din 15 ianuarie 2010. Astfel, reiese din articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 1224/2009 că statele membre nu erau obligate să notifice datele privind pescuitul în luna decembrie 2009 decât cel târziu la 15 ianuarie 2010.

31 În continuare, trebuie să se constate că, în 2010, Comisia nu mai putea să întemeieze regulamentul atacat pe temeiurile juridice prevăzute de reglementarea anterioară articolului 105 din Regulamentul nr. 1224/2009, și anume articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2371/2002 și articolul 5 din Regulamentul nr. 847/96. Astfel, în temeiul articolului 121 alineatul (2) litera (b) și al articolului 121 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1224/2009, dispozițiile sus-menționate nu mai erau în vigoare începând din 1 ianuarie 2010.

32 Prin urmare, unicul temei juridic pe care Comisia putea întemeia regulamentul atacat era articolul 105 din Regulamentul nr. 1224/2009. O interpretare a articolului menționat potrivit căreia acesta nu era aplicabil depășirilor de cote survenite anterior datei de 1 ianuarie 2010 ar avea drept consecință faptul că aceste depășiri nu ar putea determina deduceri și, deci, ar rămâne fără consecințe. Or, un astfel de rezultat ar fi în mod evident contrar finalităților urmărite prin Regulamentul nr. 1224/2009, în special obiectivului de a asigura respectarea deplină a limitărilor privind posibilitățile de pescuit, menționat în considerentul (43) al acestuia.

33 Prin urmare, Comisia nu a săvârșit o eroare de drept prin întemeierea regulamentului atacat pe articolul 105 din Regulamentul nr. 1224/2009.

34 Această concluzie nu poate fi repusă în discuție prin argumentul invocat de Regatul Spaniei, potrivit căruia aplicarea articolului 105 din Regulamentul nr. 1224/2009 unor situații apărute înainte de intrarea sa în vigoare ar putea să conducă la rezultate contrare principiului securității juridice. Astfel, după cum reiese din observațiile precedente, Comisia este obligată să urmeze indicațiile clare ale legiuitorului Uniunii și să aplice articolul 105 din Regulamentul nr. 1224/2009 începând din 1 ianuarie 2010. În ipoteza în care aplicarea acestui articol la situații apărute înainte de intrarea sa în vigoare sau

aplicabilitatea sa în timp s-ar dovedi problematică având în vedere principiul securității juridice, Comisia ar trebui să îl interpreteze în sens restrictiv pentru a garanta respectarea acestui principiu de drept primar.

35 Prin urmare, primul motiv, întemeiat pe inaplicabilitatea *ratione temporis* a articolului 105 din Regulamentul nr. 1224/2009, trebuie să fie respins.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului securității juridice și a principiului legalității pedepselor

36 Prin intermediul celui de al doilea motiv, Regatul Spaniei reproșează Comisiei că a încălcat principiul securității juridice și principiul legalității pedepselor.

Cu privire la principiul securității juridice

37 Regatul Spaniei reproșează Comisiei că a încălcat principiul securității juridice, întrucât a întemeiat regulamentul atacat pe articolul 105 din Regulamentul nr. 1224/2009 și, astfel, a aplicat o reglementare nouă, mai puțin favorabilă, unei situații apărute sub regimul reglementării anterioare.

38 Prin urmare, acesta nu critică o aplicare retroactivă, în sensul propriu al termenului, și anume prevederea de către o normă a unor efecte juridice anterioare datei sale de intrare în vigoare.

39 Or, astfel cum Regatul Spaniei consideră în mod întemeiat, aplicarea unei noi reglementări unei situații de fapt apărute înainte de intrarea sa în vigoare sub incidența reglementării anterioare poate să ridice probleme și în raport cu principiul securității juridice. Astfel, într-un asemenea caz, dintr-o situație de fapt care a avut loc în trecut și care, prin urmare, nu mai poate suferi modificări decurg efecte juridice în prezent sau în viitor. Pentru acest motiv, principiul securității juridice se opune aplicării unei reglementări noi, mai severe, unei situații apărute sub regimul unei reglementări anterioare mai favorabile, în măsura în care persoana interesată poate invoca o încredere legitimă în ceea ce privește reglementarea anterioară (a se vedea în acest sens Hotărârea Beemsterboer Coldstore Services, punctul 25 de mai sus, punctul 24).

40 În ceea ce privește regulamentul atacat, care operează deduceri asupra unor cote aferente anului 2010 din cauza depășirilor survenite în anii anteriori, trebuie reținut că, întrucât l-a întemeiat pe articolul 105 din Regulamentul nr. 1224/2009, se aplică de la 1 ianuarie 2010, Comisia a aplicat o reglementare nouă unei situații de fapt apărute sub regimul reglementării anterioare.

41 Prin urmare, trebuie să se examineze dacă Comisia a supus depășirile menționate unui regim mai puțin favorabil decât cel prevăzut de reglementarea în vigoare la momentul la care au survenit acestea.

42 În acest context, trebuie constatat, în primul rând, că coeficienții pentru calcularea deducerilor prevăzute de articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1224/2009 sunt mai puțin favorabili decât cei prevăzuți de articolul 5 din Regulamentul nr. 847/96. Or, astfel cum reiese din considerentul (8) al regulamentului atacat, Comisia nu a aplicat acești coeficienți mai puțin favorabili. Prin urmare, în această privință, Comisia a interpretat articolul 105 din Regulamentul nr. 1224/2009 astfel încât să asigure respectarea principiului securității juridice (a se vedea punctul 34 de mai sus).

43 În al doilea rând, trebuie analizată obiecția Regatului Spaniei, potrivit căreia, în regulamentul atacat, Comisia a operat deduceri asupra cotelor respective nu numai din cauza depășirilor de cote survenite în anul precedent, ci și din cauza depășirilor de cote survenite într-un an anterior, în timp ce acest lucru nu ar fi fost posibil în temeiul reglementării anterioare articolului 105 din Regulamentul nr. 1224/2009, care nu ar fi permis operarea unor deduceri decât din cauza unor depășiri survenite în anul precedent.

44 În această privință, trebuie amintit că ultima dispoziție aflată în vigoare anterior articolului 105 din Regulamentul nr. 1224/2009 era articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2371/2002.

45 Or, potrivit modului de redactare a acestei din urmă dispoziții, „Comisia operează deduceri din viitoarele posibilități de pescuit”. Prin urmare, această dispoziție permite Comisiei, atunci când constată o depășire de cote pentru un anumit an, să opereze deduceri nu numai din cotele aferente anului următor, ci și din cotele anilor ulteriori, în măsura în care toate deducerile justificate prin depășiri de cote alocate pentru un anumit an nu au putut fi luate în considerare în cadrul deducerilor din cotele aferente anului următor.

46 Această interpretare a articolului 23 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2371/2002 este confirmată de considerații de ordin teleologic. Astfel cum reiese din considerentele (3) și (4) ale regulamentului menționat, acesta urmărește în special să conserve și să gestioneze resursele acvatice vii, precum și exploatarea durabilă a acestor resurse. Or, numai o abordare care permite operarea tuturor deducerilor justificate prin depășiri intervenite în cursul anilor anteriori este în conformitate cu aceste obiective.

47 Pe de altă parte, numai o astfel de interpretare a articolului 23 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2371/2002 permite respectarea principiului nediscriminării. Dacă imputarea deducerilor nu ar putea fi efectuată decât asupra cotelor aferente anului următor depășirilor, statele membre care își respectă cotele ar risca să fie discriminate în raport cu statele membre care le depășesc în mod semnificativ. Astfel, în ipoteza în care depășirile de cote aferente unui anumit an justifică deduceri al căror volum îl depășește pe cel al cotelor aferente anului următor, cu cât pescuitul în exces este mai important, cu atât avantajul generat de depășire este mai mare. Or, nu este acceptabil ca un stat membru să obțină un avantaj dintr-un comportament care nu numai că este opus obiectivelor de conservare și gestionare a resurselor acvatice vii, precum și de exploatare durabilă a acestor resurse, dar constituie și un comportament neloial față de statele membre care își respectă cotele.

48 În acest context, Regatul Spaniei obiectează că dispoziția care reglementa deducerile până la aplicarea Regulamentului nr. 1224/2009, începând de la 1 ianuarie 2010, nu era articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2371/2002, ci articolul 5 din Regulamentul nr. 847/96 și că acesta din urmă permite să se opereze deduceri numai din cotele „alocate […] pentru anul următor”. În temeiul acestei dispoziții, Comisia nu ar fi putut să opereze deduceri din cotele aferente unui an ulterior celui imediat următor depășirilor în cauză.

49 Or, chiar presupunând că articolul 5 din Regulamentul nr. 847/96 trebuie interpretat în acest mod, care nu corespunde deloc principiului egalității de tratament (a se vedea punctul 47 de mai sus), și că, prin urmare, există un conflict între acest articol și articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2371/2002, ar prevala soluția reținută de articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2371/2002, iar nu cea reținută de articolul 5 din Regulamentul nr. 847/96.

50 Astfel, trebuie amintită ordinea cronologică în care au fost adoptate aceste dispoziții. Mai întâi, Consiliul a adoptat Regulamentul nr. 2847/93, al cărui articol 23 alineatul (1) prevede că, atunci când un stat membru și-a depășit cota, Comisia operează deduceri din cotele de care dispune acest stat. În continuare, acesta a concretizat regimul deducerilor din cote în articolul 5 din Regulamentul nr. 847/96. În sfârșit, Consiliul a adoptat Regulamentul nr. 2371/2002. Articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2371/2002 este, prin urmare, o dispoziție ulterioară articolului 5 din Regulamentul nr. 847/96.

51 În lipsa unei norme speciale care să reglementeze relația dintre articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2371/2002, pe de o parte, și articolul 5 din Regulamentul nr. 847/96, pe de altă parte, trebuie aplicată norma generală potrivit căreia legea ulterioară are prioritate față de legea anterioară. În consecință, în măsura în care ar exista un conflict între articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2371/2002 și articolul 5 din Regulamentul nr. 847/96, ar prevala articolul 23

alineatul (4) din Regulamentul nr. 2371/2002. De altfel, această abordare este în conformitate cu considerentul (19) al Regulamentului nr. 2371/2002, potrivit căruia acest regulament urmărește să reia și să consolideze principalele dispoziții de reglementare a controlului, a inspecțiilor și a aplicării normelor politicii comune în domeniul pescuitului prevăzute prin Regulamentul nr. 2847/93.

52 Contrar celor susținute de Regatul Spaniei, această concluzie nu este repusă în discuție de considerentul (19) al Regulamentului nr. 2371/2002, potrivit căruia Regulamentul nr. 2847/93 trebuie să rămână în vigoare până la adoptarea tuturor modalităților de aplicare necesare. Regatul Spaniei deduce din aceasta că, în lipsa unor modalități de aplicare, articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2371/2002 nu era aplicabil.

53 Chiar presupunând că considerentul menționat nu vizează numai dispozițiile Regulamentului nr. 2847/93, ci și pe cele ale Regulamentului nr. 847/96, nu se poate deduce din aceasta că articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2371/2002 nu era aplicabil începând de la momentul intrării sale în vigoare. Astfel, acest considerent se referă numai la situațiile în care, atunci când dispozițiile Regulamentului nr. 2371/2002 nu sunt suficient de concrete, trebuie aplicate în continuare dispozițiile din reglementarea anterioară până la adoptarea normelor de aplicare necesare. Prin urmare, acest considerent urmărește evitarea unui vid juridic.

54 Or, în ceea ce privește articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2371/2002, riscul unui astfel de vid juridic nu există.

55 În măsura în care reiese din această dispoziție că depășirile de cote într-un anumit an pot să justifice deduceri din cote nu numai pentru anul următor, ci și pentru anii ulteriori, dispoziția menționată era suficient de concretă. Prin urmare, nu era necesar să se adopte modalități de aplicare în această privință.

56 Cu privire la coeficienții privind calculul deducerilor, este desigur adevărat că articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2371/2002 nu prevede astfel de coeficienți. Totuși, nu era necesar să se adopte norme de aplicare nici în această privință. Astfel, întrucât articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2371/2002 nu prevede norme noi privind calculul deducerilor, această dispoziție nu a repus în discuție normele speciale privind coeficienții prevăzute la articolul 5 din Regulamentul nr. 847/96. Prin urmare, în această privință articolul 23 alineatul (4) nu a derogat de la articolul 5 din Regulamentul nr. 847/96. Astfel, articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2371/2002, coroborat cu normele speciale privind coeficienții prevăzute la articolul 5 din Regulamentul nr. 847/96, era suficient de concret pentru a fi aplicat fără adoptarea prealabilă a unor norme de aplicare.

57 Această abordare privind interpretarea relației dintre cele două dispoziții este de altfel susținută de articolul 121 din Regulamentul nr. 1224/2009, din care reiese că articolul 5 din Regulamentul nr. 847/96 nu a fost abrogat decât în momentul de la care era aplicabil articolul 105 din Regulamentul nr. 1224/2009, care conține un nou sistem de coeficienți.

58 Prin urmare, trebuie respinsă obiecția întemeiată pe considerentul (19) al Regulamentului nr. 2371/2002. Pe de altă parte, reiese din observațiile precedente că, în ceea ce privește limitele temporale ale deducerilor, contrar celor afirmate de Regatul Spaniei, articolul 5 din Regulamentul nr. 847/96 nu poate fi considerat o lege specială în raport cu articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2371/2002.

59 În sfârșit, este necesar să se examineze argumentul invocat de Regatul Spaniei potrivit căruia se poate deduce din existența Regulamentului (CE) nr. 338/2008 al Consiliului din 14 aprilie 2008 de adaptare a cotelor de pescuit de cod care urmează să fie alocate Poloniei în Marea Baltică (subdiviziunile 25-32, apele CE) în perioada 2008-2011 (JO L 107, p. 1) și a Regulamentului (CE) nr. 635/2008 al Comisiei din 3 iulie 2008 de adaptare a cotelor de pescuit de cod care urmează să fie alocate Poloniei în Marea Baltică (subdiviziunile 25-32, apele CE) în perioada 2008-2011 în temeiul Regulamentului nr. 338/2008

(JO L 176, p. 8) că, potrivit reglementării aplicabile înainte de intrarea în vigoare a Regulamentului nr. 1224/2009, Comisia nu avea dreptul să opereze deduceri din cotele aferente unui an ulterior celui următor depășirii.

60 Astfel cum reiese din considerentul (3) al Regulamentului nr. 338/2008, acesta privește o situație în care Comisia a constatat, în iulie 2007, că volumul capturilor de cod care fusese pescuit de navele care arborează pavilionul Poloniei era deja de trei ori mai mare decât volumul declarat inițial și că era vorba despre o depășire foarte importantă a cotei atribuite acestui stat membru. Pe de altă parte, reiese din considerentele (9) și (10) ale regulamentului menționat că, având în vedere această situație, Consiliul a hotărât să deroge de la norma prevăzută la articolul 5 din Regulamentul nr. 847/96 și să permită o deducere din cote pentru o perioadă de patru ani.

61 Or, contrar celor susținute de Regatul Spaniei, nu se poate deduce din considerentele sus-menționate că reglementarea anterioară articolului 105 din Regulamentul nr. 1224/2009 nu permitea să se opereze deduceri din cotele aferente unui an ulterior celui următor depășirii. Trebuie subliniat în special că considerentul (10) al Regulamentului nr. 338/2008, potrivit căruia derogarea era necesară pentru reducerea efectelor socioeconomice ale deducerilor „în special în primul an”, se opune unei astfel de interpretări. După cum reiese cu claritate din acest considerent, legiuitorul Uniunii aprecia că, în temeiul reglementării anterioare articolului 105 din Regulamentul nr. 1224/2009, depășirea cotelor într-un anumit an putea să determine deduceri nu numai din cotele aferente anului următor, ci și din cotele aferente anilor ulteriori. Prin urmare, derogarea introdusă prin Regulamentul nr. 338/2008 nu vizează acest aspect.

62 În consecință, derogarea prevăzută în considerentele (9) și (10) sus-menționate privește un alt element. Astfel cum reiese din considerentul (10) al Regulamentului nr. 338/2008, Consiliul a urmărit să evite ca deducerile să aibă consecințe de ordin socioeconomic pe care le aprecia ca fiind excesive. Prin urmare, derogarea se referă la volumul maxim al deducerilor care trebuie efectuate anual. În această privință, regulamentul menționat prevede o eșalonare a deducerilor pe mai mulți ani.

63 Prin urmare, obiecția întemeiată pe existența Regulamentului nr. 338/2008 trebuie respinsă.

64 În concluzie, trebuie constatat că, în temeiul reglementării anterioare articolului 105 din Regulamentul nr. 1224/2009, Comisia avea deja dreptul să opereze deduceri din cotele aferente unui anumit an, nu numai ca urmare a depășirilor de cote aferente anului precedent, ci și a celor aferente anilor anteriori acestuia.

65 În consecință, motivul întemeiat pe o încălcare a principiului securității juridice trebuie respins, fără a fi necesar să se examineze dacă, în regulamentul atacat, Comisia a operat deduceri nu numai ca urmare a depășirii cotelor aferente anului anterior, ci și ca urmare a depășirii cotelor aferente unui an precedent acestuia.

Cu privire la principiul legalității pedepselor

66 În ceea ce privește principiul legalității pedepselor, trebuie amintit că acesta impune ca orice sancțiune, chiar dacă nu are un caracter represiv, să aibă la bază un temei juridic clar și neambiguu (Hotărârea Curții din 25 septembrie 1984, Könecke, 117/83, Rec., p. 3291, punctul 11, și Hotărârea din 11 iulie 2002, Käserei Champignon Hofmeister, C-210/00, Rec., p. I-6453, punctul 52).

67 În acest context, trebuie constatat, mai întâi, că articolul 105 din Regulamentul nr. 1224/2009 constituie un temei juridic clar și neambiguu, care permite Comisiei să opereze deduceri din cotele aferente unui anumit an, ca urmare a depășirilor de cote care au avut loc nu numai în anul precedent, ci și în anii anteriori.

68 Totuși, întrucât principiul securității juridice se opune, în principiu, aplicării de către Comisie a unei reglementări noi, mai puțin favorabilă, unei situații apărute sub regimul reglementării anterioare mai favorabile, trebuie analizat de asemenea aspectul dacă principiul legalității pedepselor îi permite Comisiei să opereze astfel de deduceri în temeiul reglementării anterioare articolului 105 din Regulamentul nr. 1224/2009.

69 În acest context, trebuie să se examineze, mai întâi, dacă principiul legalității pedepselor se aplică unor deduceri precum cele prevăzute de articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2371/2002 și de articolul 5 din Regulamentul nr. 847/96. Prin urmare, este necesar să se analizeze aspectul dacă aceste deduceri sunt măsuri represive în sensul principiului menționat

70 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că sistemul cotelor de pescuit urmărește obiectivul de a asigura conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole. Deducerile din cote vizează asigurarea respectării cotelor și, prin urmare, au aceeași finalitate. Totuși, astfel cum reține în mod întemeiat Regatul Spaniei, simplul fapt că deducerile au un astfel de obiectiv nu permite să se excludă că este vorba despre sancțiuni în sensul principiului sus-menționat, întrucât aceste obiective pot fi urmărite și prin intermediul unor măsuri represive.

71 Totuși, trebuie amintit că o măsură care se limitează să prevadă o compensație pentru un prejudiciu cauzat și care, prin urmare, se limitează să restituie statu-quo ante nu constituie o măsură represivă în sensul principiului legalității sancțiunilor (a se vedea prin analogie Hotărârea Curții din 14 decembrie 2000, Emsland-Stärke, C-110/99, Rec., p. I-11569, punctul 56, și Hotărârea Curții din 21 februarie 2006, Halifax și alții, C-255/02, Rec., p. I-1609, punctul 93). În consecință, trebuie să se examineze dacă deducerile prevăzute de articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2371/2002 și de articolul 5 din Regulamentul nr. 847/96 se limitează să compenseze prejudiciul cauzat prin depășirea cotelor sau dacă acestea conțin elemente care depășesc acest obiectiv.

72 Articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2371/2002 și articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul nr. 847/96 se limitează să prevadă deduceri constând în simpla compensare a depășirii cotelor și, prin urmare, nu prevăd sancțiuni, respectiv măsuri care să depășească această compensare.

73 În acest context, Regatul Spaniei invocă argumentul potrivit căruia deducerile nu sunt măsuri care au o legătură directă cu conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole, întrucât Comisia a operat deduceri, chiar dacă s-a dovedit că, la nivelul Uniunii, captura totală admisibilă pentru acest stoc nu a fost depășită. În consecință, ar fi vorba despre o măsură care sancționează comportamentul unui stat membru și, prin urmare, despre o măsură represivă.

74 Acest argument nu este convingător. Cu titlu introductiv, trebuie amintit că regimul cotelor de pescuit prevede un sistem de control descentralizat în cadrul căruia le revine statelor membre sarcina să supravegheze că nu sunt depășite cotele care le-au fost atribuite. Or, o abordare potrivit căreia s-ar opera deduceri din cotele statelor membre numai în ipoteza dublă potrivit căreia, în primul rând, un stat membru și-a depășit cotele și, în al doilea rând, capturile totale admisibile au fost depășite la nivelul Uniunii ar risca să repună în discuție însăși eficiența regimului de cote. Astfel, o asemenea abordare ar permite statelor membre să justifice depășirile de cote invocând *a posteriori* faptul că nu au fost depășite capturile totale admisibile la nivelul Uniunii. O asemenea abordare ar putea stimula statele membre să nu efectueze un control strict al cotelor care le-au fost atribuite, întrucât o depășire ar putea eventual să rămână fără efect. Aceasta ar crește riscul ca, în consecință, capturile totale admisibile la nivelul Uniunii să fie de asemenea depășite. Pe de altă parte, trebuie amintit că depășirea cotelor îi conferă unui stat membru un avantaj nejustificat. Prin urmare, deducerile au și un efect de compensare în raport cu statele membre care și-au respectat cotele. În acest context, trebuie amintit că statele membre au posibilitatea de a depăși o cotă dacă negociază un schimb de cote cu un alt stat membru, înainte de epuizarea cotei pentru stocul în cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 20 martie 1990, Comisia/Franța, C-62/89, Rec., p. I-925, punctul 20). Prin urmare, Regatul Spaniei

ar fi putut să negocieze un astfel de schimb, ceea ce i-ar fi permis să depășească cota inițială fără a crește riscul de depășire a capturilor totale admisibile la nivelul Uniunii și fără a dobândi un avantaj nejustificat în raport cu statele membre care și-au respectat cotele.

75 Neluarea în considerare a volumului total al capturilor la nivelul Uniunii este, prin urmare, un element care rezultă din natura și din economia unui regim care, pe de o parte, atribuie cote individuale pentru fiecare stat membru și, pe de altă parte, prevede un sistem de control descentralizat. Contrar celor susținute de Regatul Spaniei, nu se poate concluziona că deducerile nu au legătură directă cu conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole. Rezultă că, în pofida faptului că Comisia a operat deduceri din cote fără a lua în considerare aspectul dacă au fost depășite capturile totale admisibile la nivelul Uniunii, aceste deduceri constituie o măsură compensatorie, iar nu o sancțiune.

76 În ceea ce privește articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2371/2002 și articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul nr. 847/96, este adevărat desigur că acestea prevăd coeficienți de multiplicare pentru calculul deducerilor. Totuși, acești coeficienți de multiplicare nu pot fi considerați sancțiuni care depășesc obiectivul unei compensări. Astfel cum a reținut în mod întemeiat Comisia, acești coeficienți urmăresc să asigure o restituire integrală a prejudiciului cauzat prin depășirea cotelor. Astfel, pescuitul în exces are un efect negativ asupra capacității de reproducere a stocului în cauză, care poate încetini refacerea acestuia și poate determina scăderea lui.

77 Contrar celor susținute de Regatul Spaniei, acest raționament nu poate fi pus la îndoială de faptul că sunt aplicați coeficienți unor depășiri de cote privind stocuri care nu fac obiectul unor măsuri de redresare a stocului. Astfel, trebuie amintit că planurile de redresare a stocului privesc stocurile care se află sub limitele biologice sigure și au drept obiectiv să permită atingerea din nou a acestor limite. În schimb, deducerile din cote urmăresc obiectivul de conservare și exploatare durabilă a resurselor piscicole. Prin urmare, acestea urmăresc să asigure că stocurile rămân în limite biologice sigure. Rezultă că depășirea cotelor poate să justifice în sine deducerile care urmăresc să repare integral prejudiciul cauzat prin depășirea cotelor.

78 În consecință, deducerile prevăzute de articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2371/2002 și de articolul 5 din Regulamentul nr. 847/96 nu constituie sancțiuni și, prin urmare, nu sunt supuse principiului legalității pedepselor.

79 Contrar celor susținute de Regatul Spaniei, această concluzie nu este repusă în discuție de al optulea considerent al Regulamentului nr. 847/96. Desigur, acest considerent menționează finalitatea deducerilor, și anume „penalizarea” depășirilor de cote. Totuși, nu se poate deduce din aceasta că legiuitorul Uniunii a considerat că este vorba despre sancțiuni represive. O astfel de interpretare a acestui considerent este contrazisă în special de considerentul (43) al Regulamentului nr. 1224/2009. Astfel, chiar dacă acest regulament ulterior prevede un sistem de coeficienți mai sever decât cel prevăzut la articolul 5 din Regulamentul nr. 847/96, din considerentul (43) al acestuia reiese că obiectivul deducerilor este repararea prejudiciilor cauzate resurselor piscicole respective și celorlalte state membre, precum și restabilirea situației anterioare. În orice caz, natura deducerilor din cote nu poate să depindă de cuprinsul celui de al optulea considerent al Regulamentului nr. 847/96, ci trebuie apreciată prin aplicarea criteriilor obiective menționate la punctele 71-78 de mai sus.

80 În continuare, chiar în ipoteza în care principiul legalității pedepselor ar fi aplicabil deducerilor prevăzute de articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2371/2002 și de articolul 5 din Regulamentul nr. 847/96, ar trebui să se constate că acest principiu nu se opune ca Comisia să se întemeieze pe aceste dispoziții pentru a impune deduceri asupra cotelor aferente unui anumit an din cauza depășirilor de cote intervenite nu numai în anul precedent, ci și în anii anteriori.

81 Astfel, articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2371/2002 și articolul 5 din Regulamentul nr. 847/96 constituie nu doar un temei juridic pentru astfel de deduceri, ci sunt și suficient de clare și de precise. Astfel, după cum s-a arătat la punctele 43-64 de mai sus, o coroborare a acestor dispoziții

permite să se înțeleagă că, începând cel mai târziu de la intrarea în vigoare a articolului 23 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2371/2002, Comisia avea dreptul, în prezența unei depășiri de cote într-un anumit an, să opereze deduceri nu numai din cotele aferente anului următor, ci și din cotele aferente anilor ulteriori. Având în vedere modul de redactare a articolului 23 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2371/2002 și faptul că numai această interpretare putea fi considerată conformă cu principiul nediscriminării și cu obiectivele urmărite de acest regulament, Regatul Spaniei nu putea să invoce o îndoială justificată în această privință.

82 Această constatare nu este repusă în discuție de faptul că, în perioada 2004-2008, Comisia s-a limitat să impună deduceri asupra cotelor atribuite pentru anul următor depășirii (a se vedea punctul 9 de mai sus). Astfel, caracterul clar și neambiguu al unui temei juridic trebuie apreciat în aplicarea unor criterii obiective și, prin urmare, nu depinde de interpretarea Comisiei.

83 În consecință, motivul întemeiat pe o încălcare a principiului legalității pedepselor trebuie de asemenea respins ca neîntemeiat.

84 Prin urmare, se impune respingerea în întregime a celui de al doilea motiv.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului neretroactivității dispozițiilor represive mai puțin favorabile

85 Prin intermediul celui de al treilea motiv, Regatul Spaniei reproșează Comisiei că a încălcat principiul neretroactivității dispozițiilor represive mai puțin favorabile, întrucât a aplicat regimul mai sever prevăzut de articolul 105 din Regulamentul nr. 1224/2009 unei situații apărute sub regimul reglementării anterioare.

86 Acest motiv trebuie de asemenea respins. În primul rând, reiese din cuprinsul punctelor 70-79 de mai sus că deducerile din cote nu au o natură represivă. În al doilea rând, trebuie amintit că, astfel cum s-a arătat la punctele 37-65 de mai sus, Comisia nu a aplicat un regim mai sever decât cel prevăzut de reglementarea anterioară articolului 105 din Regulamentul nr. 1224/2009.

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe imposibilitatea de a lăsa Comisiei alegerea temeiului juridic aplicabil

87 Prin intermediul celui de al patrulea motiv, Regatul Spaniei susține, în esență, că nu i se poate permite Comisiei să aleagă dispoziția pe care întemeiază un act juridic cum este regulamentul atacat. Pentru a exclude o astfel de alegere, ar trebui ca articolul 105 din Regulamentul nr. 1224/2009 să nu se aplice depășirilor de cote survenite anterior datei de 1 ianuarie 2010.

88 Acest motiv nu este întemeiat.

89 Astfel cum s-a arătat la punctele 27-33 de mai sus, Comisia nu dispunea de o alegere cu privire la temeiul juridic care să permită adoptarea regulamentului atacat. Astfel, articolul 105 din Regulamentul nr. 1224/2009 era singura dispoziție pe care aceasta putea să întemeieze un regulament care să opereze deduceri din cotele pentru 2010.

90 În acest context, trebuie amintit de asemenea că, contrar celor susținute de Comisie, aceasta nu dispune de o alegere privind oportunitatea de a aplica sau de a nu aplica articolul 105 din Regulamentul nr. 1224/2009. În principiu, Comisia este obligată să aplice normele prevăzute de acest articol. Numai în măsura în care principii de drept primar, precum principiul securității juridice, o impun, Comisia trebuie să efectueze o interpretare restrictivă a acestei dispoziții pentru a garanta respectarea dreptului menționat.

91 Prin urmare, al patrulea motiv trebuie de asemenea respins și, în consecință, trebuie respinsă acțiunea în întregime.

Cu privire la cheltuielile de judecată

92 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.

93 Întrucât Comisia a solicitat obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată și acesta din urmă a căzut în pretenții, se impune obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a treia)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Czúcz Labucka Gratsias

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 21 noiembrie 2012.

Semnături